

Казка для тих, хто не хоче прибирати іграшки

Жила-була на світі маленька дівчинка Іринка. Всі її дуже любили: мама, тато, бабусі, дідусі, тітка та її двоюрідні братики. А Іринка, як і всі маленькі діти, найбільше любила гратися іграшками. Їх у неї було дуже багато: м'ячики, ляльки, коляски, посуд, кубики, м'які білочки і зайчики, собачки й ведмедики, кішечки і конячки. А ще багато книжок, альбом для малювання, конструктор, пазли і навіть машинки. Іринка готова була гратися хоч цілий день.

Спочатку ляльки збиралися всі разом, їли полуничне варення і пили какао. Потім вони в ошатних сукнях вирушали в кареті на бал. Потім із кубиків виростало чудо-місто зі всілякими атракціонами, гойдалками, каруселями, і ляльки із задоволенням відправлялися в цей парк розваг. В іншому кутку кімнати з'являвся величезний зоопарк, де жили всі іграшкові звірі. І якщо раптом хтось занедужував, з конструктора одразу ж будувалася чарівна лікарня, в якій працювали тільки добрі лікарі, лікували лише цукерками і нікому ніколи не було боляче.

Потім на дитячому столику збиралися химерні пазли. І нарешті приходила черга олівцям, фломастерам або фарбам. На білосніжному аркуші паперу розквітала чарівна квітка, малювалося чудове місто або як за помахом чарівної палички з'являвся інший чудо-малюнок, який потім прикрашав стіни дитячої кімнати.

Гра для Іринки була всім, у цьому світі вона жила. Ось тільки прибирати іграшки на місце вона зовсім не бажала. Через це вона часто сварилася з мамою і татом, але вони її сильно любили і не хотіли карати.

І якось увечері, коли прийшла пора наводити порядок, мама зробила таємничий вигляд і сказала: “Іринко, я хочу повідати тобі таємницю — на світі живе Фея Неслухняності. Вона з’являється тільки вночі, коли всі маленькі дівчатка вже сплять і бачать сни. Вона залітає через вікно в їхні кімнати і дивиться, який там у них порядок. Якщо все чисто, вона відлітає до інших дітей, але якщо раптом бачить неприбрані іграшки, то зачаровує їх. Іграшки стають такими маленькими, що можуть пролізти крізь віконну раму, і Фея забирає будь-які три в свою Країну Неслухняності! У цій країні іграшки дуже сумують за своєю господинею і просяться додому. Але Фея-чарівниця нікуди їх не відпускає!” Іринка дуже уважно слухала, але не повірила мамі і пішла спати, так і не прибравши у своїй кімнаті.

Наступного ранку, вмившись і поснідавши, Іринка пішла до своїх вірних друзів — іграшок. Як зазвичай, ляльки-модниці зібралися для веселої бесіди. Ось тільки лялька Агнет все ніяк не хотіла знаходитись. Іринка її пошукала в коробці з іграшками, на своїй полиці для книжок, під столом, під ліжком. Вона заглянула навіть у ванну і на кухню, але улюбленої Агнет ніде не було! Іринка побігла до мами запитати, чи не бачила вона ляльку, але мама лише розвела руками.

Пошуки ляльки набридли дівчинці, і вона стала гратися з іншими іграшками. Пупси пішли в дитячий садок, машинки влаштували змагання, з конструктора виріс чудо-ліс, кошеня з цуценям забралися на гірку з кубиків, а плюшевий ведмедик вирішив піти в гості до пухнастого зайця. Мишко вже дійшов до стільчика, де вчора залишився сидіти пухнастий заєць, але там було порожньо. Мишко удвох з Іринкою заглянули під

стілець, подивилися на ліжку, але ніде його не знайшли. Знову пропажа! Куди міг подітися її заєць, якщо вона його залишала на стільці? Чи на ліжку? А може, він і зовсім залишився валятися на підлозі?

У задумі Іринка сіла за свій столик, і тут її погляд випадково впав на альбом для малювання. Щоб відволіктися від сумних думок, вона вирішила помалювати — дістала чистий листочок, намалювала жовтим фломастером сонечко. Хмарки на небі мали бути синіми, ось тільки цей фломастер писав погано — все тому, що Іринка забувала надягати на нього ковпачок. Але ж були ще олівці! Небо можна намалювати і ними. Дівчинка почала їх шукати. Подивилася скрізь — немає олівців і все. Тут уже зовсім перехотілося їй і гратися, і малювати.

Іринка була хоч і маленька, але до трьох порахувати могла. Пропало рівно три речі — саме стільки, скільки могла забрати фея у свою Країну Неслухняності! Зі сльозами прибігла вона до мами, адже дуже шкода було їй своїх іграшок. Як же вони там без неї?! І тоді мама відкрила ще одну таємницю: “Фея хоч і могутня чаклунка, але всі її чари розсіються тоді, коли всі іграшки будуть ночувати на своїх місцях і в кімнаті буде порядок”.

І того ж вечора Іринка сама, без допомоги мами, навела порядок у своїй кімнаті. Кубики і конструктор були акуратно прибрані у свої коробки, ляльки спали в ліжечках, книжки рівно розставлені на полиці, навіть м’ячики і всі звірі були розкладені по місцях. А вночі дівчинці приснився сон. У ньому вона бачила свої вкрадені феєю іграшки. Вони жили тепер в Країні Неслухняності, плакали без неї і просилися назад додому. Сама Іринка перетворилася на добру чарівницю, яка

знайшла фею і пообіцяла їй, що вона зробить усе, щоб повернути свої речі назад.

Тепер дівчинка вирішила завжди наводити порядок у своїй кімнаті і навіть допомагати мамі й татові, бути слухняною і хорошою донькою. На ранок, щойно прокинувшись, Іринка побігла до вікна, подивитися, чи повернулися через віконну раму зниклі іграшки. І як же вона зраділа, коли побачила там ляльку Агнет, пухнастого зайця і коробку з олівцями. Вона обняла їх усіх разом і побігла розповідати мамі, як вона, маленька дівчинка, змогла перемогти злу Фею Неслухняності і повернути назад своїх друзів. Відтоді Іринка ніколи не лягає спати, не прибравши у своїй кімнаті, і мама їй зовсім не допомагає, ну може тільки трішки.

